

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

24 janvier 2006

PROJET DE LOI**relatif au statut juridique externe
des détenus**

AMENDEMENTS

N° 1 DE M. **WATHELET**

Art. 2

**Compléter le 4° par les mots «*siégeant comme juge
unique*».**

JUSTIFICATION

Précision technique

N° 2 DE M. **WATHELET**

Art. 2

Remplacer le 6° comme suit:

Document précédent :

Doc 51 **2170/ (2005/2006)** :
001 : Projet de loi.BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

24 januari 2006

WETSONTWERP**betreffende de externe rechtspositie van
gedetineerden**

AMENDEMENTEN

Nr. 1 VAN DE HEER **WATHELET**

Art. 2

**Het 4° aanvullen met de woorden «*die als
alleenrechtsprekend rechter zitting houdt*».**

VERANTWOORDING

Het betreft een technische precisering.

Nr. 2 VAN DE HEER **WATHELET**

Art. 2

Het 6° vervangen als volgt:

Voorgaand document :

Doc 51 **2170/ (2005/2006)** :
001 : Wetsontwerp.

«6° la victime: les catégories suivantes de personnes qui, dans les cas prévus par la présente loi, ont demandé, en cas d'octroi d'une modalité d'exécution de la peine, à être informées et/ou entendues, selon les règles prévues par le Roi:

a) la personne physique dont l'action civile est déclarée recevable et fondée;

b) les personnes physiques qui ont été reconnues par le juge d'application des peines comme ayant un intérêt légitime et direct, conformément aux dispositions du Titre III

JUSTIFICATION

En ce qui concerne le statut des victimes lors de l'exécution de la peine, bien que le texte ait été amendé au Sénat dans un sens positif dès lors qu'il ne fait plus de distinctions entre les victimes en fonction de la nature des faits qui lui ont causé un dommage et qu'il réintroduit le critère de l'intérêt légitime et direct, il est à craindre que l'appréciation de l'intérêt légitime et direct de la victime par rapport au critère de la possibilité ou non de s'être constituée partie civile, risque d'être trop restrictive.

L'appréciation de l'intérêt légitime et direct repris de la loi du 5 mars 1998 est une bonne chose mais cette appréciation ne doit pas être liée de manière aussi stricte à la possibilité de constitution de partie civile. Le Petit Franchimont avait par exemple introduit la notion de personne lésée. Certains droits ont été reconnus à la partie lésée, qui ont par la suite encore été étendus dans le cadre du Grand Franchimont. Il faudrait veiller à ce que la cohérence entre ce projet et le notre futur Code de procédure pénale ne soit pas mise à mal sur ces points.

Il est donc préférable de ne pas enfermer la notion «d'intérêt légitime et direct» dans le carcan de l'appréciation proposée de l'impossibilité de constitution de partie civile en raison de l'état de minorité, d'incapacité de la personne, ou d'impossibilité matérielle ou de vulnérabilité de la personne.

Par ailleurs, le texte est inexact lorsqu'il définit la victime comme étant la personne «qui peut demander ...». En effet, plusieurs dispositions de la loi traitent de l'obligation d'informer la victime. Cela signifie que pour l'application de la loi, la victime qui est informée des décisions est celle qui a fait la demande et dont la demande a été acceptée soit parce qu'il s'agissait d'une partie civile dont l'action avait été déclarée et fondée, soit parce qu'il s'agit d'une personne dont le JAP avait reconnu l'intérêt légitime et direct à être informée ou entendue.

«6° het slachtoffer: de volgende categorieën van personen die bij de toekenning van een nadere strafuitvoeringsregel hebben gevraagd om te worden geïnformeerd en/of te worden gehoord in de door deze wet bepaalde gevallen, volgens de regels bepaald door de Koning:

a) de natuurlijke personen van wie de burgerlijke vordering ontvankelijk en gegrond wordt verklaard;

b) de natuurlijke personen ten aanzien van wie de strafuitvoeringsrechter heeft erkend dat zij overeenkomstig de in Titel III vervatte bepalingen een legitiem en direct belang hebben.».

VERANTWOORDING

De Senaat heeft de tekst betreffende de positie van de slachtoffers bij de strafuitvoering in gunstige zin geamendeerd, aangezien tussen de slachtoffers niet langer een onderscheid wordt gemaakt volgens de aard van de feiten welke hun schade hebben berokkend en aangezien het criterium van het legitieme en directe belang opnieuw geldt. Toch valt te vrezen dat een te strikte werkwijze zal worden gehanteerd bij de beoordeling van het legitieme en directe belang van het slachtoffer ten aanzien van het criterium of de betrokkene zich al dan niet burgerlijke partij heeft kunnen stellen.

Het is positief dat de beoordeling van het legitieme en directe belang werd opgenomen in de wet van 5 maart 1998, maar die beoordeling mag niet zo strikt gerelateerd zijn aan de mogelijkheid tot burgerlijke partijstelling. Bij de «kleine Franchimont» werd bijvoorbeeld het begrip «benadeelde persoon» ingevoerd. Bepaalde rechten van de benadeelde partij werden erkend, en die rechten werden nadien nog uitgebreid in het kader van de «grote Franchimont». Er zou moeten voor worden gezorgd dat de samenhang tussen dit wetsontwerp en het toekomstige Wetboek van strafprocesrecht op die punten niet op de helling komt te staan.

Het verdient dus de voorkeur het begrip «legitiem en direct belang» niet in een keurslijf te dwingen, waarbij de voorgestelde beoordeling afhangt van het gegeven dat de betrokkene zich geen burgerlijke partij heeft kunnen stellen wegens minderjarigheid, onbekwaamheid, materiële onmogelijkheid of kwetsbaarheid.

Voorts is de tekst onjuist in zijn definitie van het slachtoffer als de persoon «die kan vragen...». Verscheidene wetsbepalingen gaan immers over de verplichting het slachtoffer in te lichten. Zulks betekent dat voor de toepassing van de wet, het over de beslissingen ingelichte slachtoffer, de persoon is van wie de vraag uitgaat en wiens vraag is ingewilligd, hetzij omdat het een burgerlijke partij betrof waarvan de vordering ontvankelijk en gegrond werd verklaard, hetzij omdat het om iemand gaat van wie de strafuitvoeringsrechter had erkend dat hij er legitiem en direct belang bij had te worden ingelicht of gehoord.

N° 3 DE M. WATHELET

Art. 3

Au § 1er, alinéa 1er, supprimer les mots «et c)».

JUSTIFICATION

Cet amendement est une conséquence technique de l'amendement proposé à l'article 2, 6°

N° 4 DE M. WATHELET

Art. 3

Apporter les modifications suivantes:

A. Au § 1er, supprimer les mots b) et c) ;

B. Au § 3, insérer après le mot «légitime», les mots «d'une personne visée à l'article 2, 6°, b) et c)»;

C. Au § 4, supprimer les mots «sur l'intérêt direct et légitime» et insérer entre les mots «lieu» et «dans» les mots «conformément au § 3».

JUSTIFICATION

Le projet définit la victime comme étant la personne qui peut demander à être informée ou entendue. Cela signifie que la partie civile doit également déposer une requête, même si dans son cas, il n'y aura aucune appréciation du juge.

L'article 3 ne définit toutefois la procédure d'introduction de la requête que pour les personnes dont le juge doit apprécier l'intérêt direct et légitime (catégories b) et c))

Le présent amendement vise à adapter l'article 3 en ce sens.

N° 5 DE M. WATHELET

Art. 8

Supprimer cet article

Nr. 3 VAN DE HEER WATHELET

Art. 3

In § 1, eerste lid, de woorden «en c)» weglaten.

VERANTWOORDING

Dit amendement is een technisch gevolg van amendement nr. 2 op artikel 2, 6°.

Nr. 4 VAN DE HEER WATHELET

Art. 3

De volgende wijzigingen aanbrengen:

A. in § 1, de woorden «b) en c)» weglaten;

B. in § 3, na het woord «belang» de woorden «van een in artikel 2, 6°, b) en c) bedoelde persoon» invoegen;

C. in § 4, de woorden «over het direct en legitiem belang» weglaten en de woorden «conform § 3» invoegen tussen de woorden «indien er» en de woorden «een zitting».

VERANTWOORDING

Het wetsontwerp definieert het slachtoffer als de persoon die kan vragen om te worden geïnformeerd of te worden gehoord. Dat betekent dat de burgerlijke partij ook een verzoekschrift moet indienen, zelfs al zal de rechter in zijn geval niet oordelen.

Artikel 3 bepaalt de procedure voor de indiening van een verzoekschrift echter alleen voor de personen van wie de rechter het direct en legitiem belang moet beoordelen (categorieën b) en c)) .

Dit amendement strekt ertoe artikel 3 in die zin aan te passen.

Nr. 5 VAN DE HEER WATHELET

Art. 8

Dit artikel weglaten.

JUSTIFICATION

Cet article doit être déplacé et faire partie des dispositions communes aux chapitres I et II.

Voir amendement à l'article 10.

N° 6 DE M. WATHELET

Art. 9

Supprimer cet article

JUSTIFICATION

Voir amendement n°5 à l'article 8 et amendement n°8 à l'article 10.

N° 7 DE M. WATHELET

(Sous-amendement à l'amendement n° 6)

Art. 9

A l'alinéa premier, remplacer les mots «Faute d'avis motivé dans le délai prévu à l'article 8, alinéa 3» **par les mots** «*Si l'avis n'est pas communiqué au condamné dans le délai prévu à l'article 8, alinéa 3.*»

JUSTIFICATION

Tel que rédigé le texte n'est pas clair. Les termes «Faute d'avis... il condamne à communiquer au condamné une copie de l'avis ...» signifient à la fois qu'il n'y a pas d'avis (faute d'avis) et que l'avis existe car s'il n'existait pas d'avis, le Ministre ne pourrait pas être condamné à en communiquer copie.

L'amendement aligne le texte sur celui de l'article 31 § 5, qui laisse supposer qu'il s'agit de la sanction de la non-communication et non pas la sanction de l'absence d'avis.

N° 8 DE M. WATHELET

Art. 10

Faire précéder les §§ 1er à 4, qui deviennent respectivement les §§ 3 à 6 par les paragraphes suivants:

VERANTWOORDING

Dit artikel moet worden verplaatst en moet deel uitmaken van de gemeenschappelijke bepalingen bij de hoofdstukken I en II.

Zie het amendement op artikel 10.

Nr. 6 VAN DE HEER WATHELET

Art. 9

Dit artikel weglaten.

VERANTWOORDING

Zie amendement nr. 5 op artikel 8 en amendement nr. 8 op artikel 10.

Nr. 7 VAN DE HEER WATHELET

(Subamendement op amendement nr. 6)

Art. 9

In het eerste lid, de woorden «Bij gebreke aan een gemotiveerd advies binnen de in artikel 8, derde lid, bepaalde termijn» **vervangen door de woorden** «*Als het advies niet binnen de in artikel 8, derde lid, bepaalde termijn aan de veroordeelde wordt meegedeeld.*»

VERANTWOORDING

Zoals de tekst nu is opgesteld, is hij onduidelijk. De woorden «Bij gebreke aan ... kan de voorzitter ... veroordelen om een kopie van het advies ... aan de veroordeelde te bezorgen ...» betekenen tegelijk dat er geen advies is («Bij gebreke aan») én dat het advies bestaat, want mocht dat niet zo zijn, dan zou de minister er niet toe kunnen worden veroordeeld er een kopie van te bezorgen.

Het amendement stemt de tekst af op de (Franse) formulering in artikel 31, § 5, waaruit blijkt dat het gaat om het bestraffen van het uitblijven van de mededeling en niet om het bestraffen van het ontbreken van het advies.

Nr. 8 VAN DE HEER WATHELET

Art. 10

De §§ 1 tot 4, die respectievelijk de §§ 3 tot 6 worden, laten voorafgaan door de volgende paragrafen:

«§ 1er. Trois mois avant que le condamné ne se trouve dans les conditions de temps prévues à l'article 7 1°, le directeur informe le condamné, par écrit, des possibilités d'octroi de permission de sortie en vue de préparer sa réinsertion sociale ou de congés pénitentiaires.

Le condamné adresse sa demande écrite de permission de sortie ou de congé pénitentiaire au directeur.

Dans les deux mois après réception de la demande, le directeur rédige un avis motivé et transmet la demande et son avis motivé au ministre ou à son délégué et en adresse une copie au condamné.

§ 2. Faute d'avis motivé dans le délai prévu au paragraphe précédent, le président du tribunal de première instance peut, à la requête du condamné, condamner le ministre, sous peine d'astreinte, à communiquer au condamné une copie de l'avis émis par le directeur.

Le président statue après avoir entendu le condamné et le ministre ou son délégué, sur avis du ministère public dans les cinq jours suivant réception de la requête.

Cette décision n'est susceptible d'aucun recours.».

JUSTIFICATION

Le Conseil d'Etat avait critiqué le fait que la procédure en ce qui concerne l'avis rendu par le directeur de l'établissement pénitentiaire n'était pas réglée par la loi en ce qui concerne les permissions de sortie.

L'amendement vise à regrouper sous un même article les dispositions communes à la procédure d'octroi de la permission de sortie et du congé pénitentiaire.

Il s'agit en l'occurrence de la procédure relative à l'avis rendu par le directeur, et à l'éventuel recours en cas d'absence d'avis rendu dans le délai légal prescrit (articles 8 et 9) et à la procédure d'octroi de la permission de sortie ou du congé pénitentiaire par le ministre (visé à l'article 10).

«§ 1. Drie maanden voor de veroordeelde zich in de door artikel 7, 1°, bepaalde tijdsvoorwaarden bevindt, licht de directeur de veroordeelde schriftelijk in over de mogelijkheden tot toekenning van een uitgaansvergunning met het oog op zijn sociale reïntegratie of van penitentiair verlof.

De veroordeelde richt zijn schriftelijke aanvraag tot uitgaansvergunning of penitentiair verlof aan de directeur.

Binnen twee maanden na ontvangst van de aanvraag, stelt de directeur een gemotiveerd advies op en zendt hij de aanvraag en zijn gemotiveerd advies over aan de minister of diens gemachtigde en bezorgt de veroordeelde er een afschrift van.

§ 2. Bij gebrek aan een gemotiveerd advies binnen de in vorige paragraaf bepaalde termijn, kan de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg, op verzoekschrift van de veroordeelde, de minister veroordelen om op straffe van een dwangsom een kopie van het door de directeur uitgebrachte advies aan de veroordeelde te bezorgen.

De voorzitter doet uitspraak na de veroordeelde en de minister of diens gemachtigde te hebben gehoord, op advies van het openbaar ministerie, binnen vijf dagen na ontvangst van het verzoek.

Tegen deze beslissing staat geen enkel rechtsmiddel open.».

VERANTWOORDING

De Raad van State had kritiek op het feit dat de procedure omtrent het advies van de directeur van de strafinrichting voor de uitgaansvergunningen niet bij de wet geregeld is.

Het amendement strekt ertoe de bepalingen die gemeenschappelijk zijn voor de toekenningsprocedure van de uitgaansvergunning en het penitentiair verlof in eenzelfde artikel samen te brengen.

Het gaat met name over de procedure inzake het advies van de directeur en het eventuele rechtsmiddel indien een advies binnen de wettelijk bepaalde termijn (artikelen 8 en 9) uitblijft en de procedure inzake de toekenning door de minister van de uitgaansvergunning of het penitentiair verlof (waarvan sprake in artikel 10).

N° 9 DE M. WATHELET

Art. 10

Au § 2, alinéa 3, remplacer les mots «de l'octroi d'un premier congé pénitentiaire» **par les mots** «*de l'octroi des permissions de sortie présentant un certain caractère de périodicité et de l'octroi d'un premier congé pénitentiaire. Elle est également informée du fait que le congé pénitentiaire sera automatiquement suivi d'autres congés à raison de 36 heures par semaine, sauf révocation*».

JUSTIFICATION

Le Conseil d'Etat s'était étonné du fait que la victime était informée de l'octroi de congés pénitentiaires, mais pas de l'octroi de permissions de sortie.

Le présent amendement vise à ce que la victime soit également informée de l'octroi de permissions de sortie, à conditions toutefois que celles-ci revêtent un certain caractère de périodicité.

Par ailleurs, selon le Conseil d'Etat, la victime doit être informée non seulement de l'octroi du premier congé pénitentiaire, mais également du fait que ce premier congé sera automatiquement suivi d'autres congés à raison de 36 h par semaine, sauf révocation. Il n'est pas nécessaire qu'elle soit informée de l'octroi de chaque congé pénitentiaire.

N° 10 DE M. WATHELET

Art. 11

Au § 3, insérer après le mot «infractions», **le mot** «*graves*».

JUSTIFICATION

En vertu des articles 5, 2° et 7, 2° auxquels fait référence l'article 11, les contre-indications à l'octroi d'une permission de sortie ou d'un congé pénitentiaire visent notamment le risque que le condamné commette des infractions graves pendant la permission de sortie ou pendant le congé pénitentiaire. Cet élément qualitatif doit être repris au présent article.

Nr. 9 VAN DE HEER WATHELET

Art. 10

In § 2, derde lid, de woorden «over de toekenning van een eerste penitentiair verlof» **vervangen door de woorden** «*over de toekenning van uitgaansvergunningen met een bepaalde periodiciteit en over de toekenning van een eerste penitentiair verlof. Het wordt tevens geïnformeerd over het feit dat het penitentiair verlof behoudens herroeping automatisch zal worden gevolgd door andere verlopen naar rata van zesendertig uur per week*».

VERANTWOORDING

De Raad van State heeft zich erover verwonderd dat het slachtoffer geïnformeerd werd over de toekenning van penitentiaire verlopen, maar niet over de toekenning van uitgaansvergunningen.

Dit amendement strekt ertoe het slachtoffer tevens van de toekenning van uitgaansvergunningen op de hoogte te brengen, evenwel op voorwaarde dat deze laatste een bepaalde periodiciteit vertonen.

Tevens meent de Raad van State dat het slachtoffer niet alleen moet worden geïnformeerd over de toekenning van het eerste penitentiair verlof, maar ook over het feit dat dit eerste verlof automatisch zal worden gevolgd door andere verlopen naar rata van 36 uur per week, behoudens herroeping. Het slachtoffer hoeft niet noodzakelijk op de hoogte gebracht te worden van het toekennen van elk penitentiair verlof.

Nr. 10 VAN DE HEER WATHELET

Art. 11

In § 3 van dit artikel, tussen het woord «*nieuwe*» **en het woord** «*strafbare*», **het woord** «*ernstige*» **invoegen**.

VERANTWOORDING

Overeenkomstig de artikelen 5, 2°, en 7, 2°, waarnaar dit artikel 11 verwijst, betreffen de contra-indicaties voor het toekennen van een uitgaansvergunning of een penitentiair verlof meer bepaald het risico dat de veroordeelde ernstige strafbare feiten zou plegen tijdens zijn uitgaansvergunning of zijn penitentiair verlof. Dat kwalitatieve aspect dient in dit artikel vermeld te staan.

N° 11 DE M. WATHELET

Art. 12

Compléter le § 1er comme suit:

«En cas de non-respect des conditions d'octroi d'une permission de sortie occasionnelle, le ministre ou son délégué peut refuser l'octroi d'une nouvelle permission de sortie pour une période maximale de trois mois.»

JUSTIFICATION

Le Conseil d'Etat s'interroge sur l'absence de sanctions en cas de non-respect des modalités ou des conditions particulières d'une permission de sortie occasionnelle.

La Commission Holsters considère que la sanction la plus efficace dans ce cas-là, est le refus d'une nouvelle permission de sortie pour une période maximale de trois mois.

N° 12 DE M. WATHELET

Art. 13

Apporter les modifications suivantes:

a) à l'alinéa premier, remplacer les mots «et au directeur» par les mots «au directeur et à la victime».

b) supprimer l'alinéa 2.»

JUSTIFICATION

Conformément à l'avis du Conseil d'Etat, l'amendement prévoit que la victime est aussi informée dans les 24 heures de la décision prise par le Ministre ou son délégué en cas de non respect des conditions d'octroi d'une permission de sortie, du moins lorsque celle-ci revêt un certain caractère de périodicité (article 12, § 1er).

N° 13 DE M. WATHELET

Art. 14

Apporter les modifications suivantes:

A. compléter le premier alinéa par les mots «et à la victime» ;

Nr. 11 VAN DE HEER WATHELET

Art. 12

Paragraaf 1 aanvullen met het volgende lid:

«Indien de voorwaarden voor de toekenning van een occasionele uitgaansvergunning niet werden nageleefd, kan de minister of zijn gemachtigde de toekenning van een nieuwe uitgaansvergunning weigeren voor een periode van maximum drie maanden.»

VERANTWOORDING

De Raad van State vraagt zich af waarom niet in sancties is voorzien wanneer de nadere regels of de bijzondere voorwaarden van een occasionele uitgaansvergunning niet werden nageleefd.

De commissie-Holsters oordeelt dat de meest efficiënte sanctie in dat geval bestaat in het weigeren van een nieuwe uitgaansvergunning voor een periode van maximum drie maanden.

Nr. 12 VAN DE HEER WATHELET

Art. 13

De volgende wijzigingen aanbrengen:

a) in het eerste lid, de woorden «en de directeur» vervangen door de woorden «, de directeur en het slachtoffer»;

b) het tweede lid weglaten.

VERANTWOORDING

Aansluitend bij het advies van de Raad van State, strekt dit amendement ertoe dat ook het slachtoffer binnen 24 uur op de hoogte gebracht wordt van de beslissing die de minister of zijn gemachtigde neemt wanneer de voorwaarden voor de toekenning van een uitgaansvergunning niet werden nageleefd, althans wanneer die vergunningen een bepaalde periodiciteit vertonen (artikel 12, § 1).

Nr. 13 VAN DE HEER WATHELET

Art. 14

De volgende wijzigingen aanbrengen:

A. het eerste lid aanvullen met de woorden «en aan het slachtoffer»;

B. remplacer les mots «S'il s'agit d'une décision concernant un congé pénitentiaire» **par les mots** «S'il s'agit d'une décision concernant une permission de sortie accordée avec une certaine périodicité ou d'une décision concernant un congé pénitentiaire».

JUSTIFICATION

A. Conformément à la suggestion du Conseil d'Etat, l'amendement prévoit que la victime est informée de la décision d'arrestation provisoire du condamné qui met gravement en péril l'intégrité physique de tiers. Il peut en effet s'écouler un certain temps entre la décision d'arrestation et l'arrestation proprement dite du condamné, période pendant laquelle il peut s'avérer prudent d'informer la victime de cette décision d'arrestation.

B. L'amendement prévoit que les nouvelles décisions prises concernant tant les permissions de sortie présentant un certain caractère de périodicité que celle concernant le congé pénitentiaire sont communiquées à la victime.

N° 14 DE M. WATHELET

Art. 19

Compléter l'alinéa 1er par les mots «et à la victime».

JUSTIFICATION

Le Conseil d'Etat suggère que la décision concernant l'arrestation provisoire du condamné qui met gravement en péril l'intégrité physique de tiers soit communiquée à la victime, ce que ne prévoit pas l'article qui prévoit uniquement la communication à la victime de la nouvelle décision qui sera prise suite à l'arrestation provisoire.

N° 15 DE M. WATHELET

Art. 101bis (nouveau)

Dans le titre XIII, chapitre Ier, section 3, insérer un article 101bis, rédigé comme suit:

«Art. 101bis. — L'article 195 du Code d'instruction criminelle, remplacé par la loi du 27 avril 1987 et modifié par la loi du 24 décembre 1993 est complété comme suit:

B. in het derde lid, de woorden «Ingeval het een beslissing betreft inzake een penitentiair verlof,» **vervangen door de woorden** «Ingeval het een beslissing betreft inzake een uitgaansvergunning met een bepaalde periodiciteit, dan wel een beslissing inzake een penitentiair verlof,».

VERANTWOORDING

A. Overeenkomstig de suggestie van de Raad van State zorgt dit deel van het amendement ervoor dat het slachtoffer op de hoogte wordt gebracht van de beslissing tot voorlopige aanhouding van de veroordeelde die de fysieke integriteit van derden ernstig in gevaar brengt. Er kan immers een zekere tijd verlopen tussen de arrestatiebeslissing en de eigenlijke arrestatie van de veroordeelde. In die tussentijd kan het aangewezen zijn het slachtoffer van die arrestatiebeslissing in kennis te stellen.

B. Dit deel van het amendement bepaalt dat het slachtoffer op de hoogte wordt gebracht van zowel de nieuwe beslissingen inzake een uitgaansvergunning met een bepaalde periodiciteit, als de beslissingen inzake een penitentiair verlof.

Nr. 14 VAN DE HEER WATHELET

Art. 19

Het eerste lid aanvullen met de woorden «en aan het slachtoffer».

VERANTWOORDING

De Raad van State suggereert de beslissing tot voorlopige aanhouding van de veroordeelde die de fysieke integriteit van derden ernstig in gevaar brengt, aan het slachtoffer mee te delen. Zoals artikel 19 thans is geformuleerd, voorziet het enkel in de verplichting het slachtoffer te informeren over de nieuwe beslissing die als gevolg van de voorlopige arrestatie zal worden genomen.

Nr. 15 VAN DE HEER WATHELET

Art. 101bis (nieuw)

In Titel XIII, Hoofdstuk I, Afdeling 3, van hetzelfde Wetboek een artikel 101bis invoegen, luidend als volgt:

«Art. 101bis. — Artikel 195 van het Wetboek van strafvordering, vervangen bij de wet van 27 april 1987 en gewijzigd bij de wetten van 24 december 1993 en 22 juni 2005, wordt aangevuld met de volgende leden:

«Lorsque le juge prononce une peine privative de liberté effective, il informe les parties de l'existence de la loi du ... relative au statut juridique externe des détenus.

Il informe également les victimes au sens de l'article 2, 6°, de la loi visée à l'alinéa précédent des conditions auxquelles elles peuvent demander, en cas d'octroi d'une modalité d'exécution de la peine, à être informées et/ou entendues».

JUSTIFICATION

Une partie des modifications contenues dans le projet de loi 1319 est reprise dans ce projet de loi. Le projet de loi modifiant la loi du 5 mars 1998 relative à la libération conditionnelle et modifiant la loi du 9 avril 1930 de défense sociale à l'égard des anormaux et des délinquants d'habitude, remplacée par la loi du 1er juillet 1964 et modifiant le Code d'instruction criminelle (Doc Ch 51 1319) contient deux volets : le premier volet, qui modifie la loi du 5 mars 1998, concerne le relèvement de la limite d'admissibilité à la libération conditionnelle. Le deuxième volet vise à compléter l'obligation de motivation du juge, comme déterminée par l'article 195 du Code d'instruction criminelle, par une obligation d'information générale de toutes les parties à la procédure pénale et une obligation d'information spécifique des victimes.

Le projet de loi relatif au statut juridique externe des détenus (PL 2170) abroge la loi du 5 mars 1998. Seul le premier volet du projet de loi 1319, qui modifie la loi du 5 mars 1998, est repris dans le présent projet de loi relatif au statut juridique externe du détenu.

Le présent amendement vise à intégrer ce deuxième volet dans les dispositions modifiant le Code d'instruction criminelle contenues dans le projet 2170. Le projet 1319 devient dès lors sans objet.

Melchior WATHELET (cdH)

«Als de rechter een effectieve vrijheidsberovende straf uitspreekt, informeert hij de partijen over het bestaan van de wet van ... betreffende de externe rechtspositie van gedetineerden.

Tevens informeert hij de slachtoffers in de zin van artikel 2, 6°, van dezelfde wet over de voorwaarden waaronder zij, bij de toekenning van een nadere strafuitvoeringsregel, kunnen vragen om te worden geïnformeerd en/of te worden gehoord.»».

VERANTWOORDING

Een deel van de in wetsontwerp DOC 51 1319/001 vervatte wijzigingen werd in dit wetsontwerp overgenomen. Het wetsontwerp tot wijziging van de wet van 5 maart 1998 betreffende de voorwaardelijke invrijheidstelling en tot wijziging van de wet van 9 april 1930 tot bescherming van de maatschappij tegen de abnormalen en de gewoontemisdadigers, vervangen bij de wet van 1 juli 1964 en tot wijziging van het Wetboek van strafvordering (DOC 51 1319/001), bevat twee onderdelen: het eerste onderdeel, tot wijziging van de wet van 5 maart 1998, behelst de optrekking van de grens om voor voorwaardelijke invrijheidstelling in aanmerking te komen; het tweede onderdeel strekt ertoe de aan de rechter via artikel 195 van het Wetboek van strafvordering opgelegde motiveringsplicht aan te vullen met een algemene informatieplicht ten aanzien van alle partijen in de strafprocedure, alsook met een specifieke informatieplicht ten aanzien van de slachtoffers.

Het wetsontwerp betreffende de externe rechtspositie van gedetineerden (DOC 51 2170/001) strekt tot opheffing van de wet van 5 maart 1998. Het omvat echter alleen maar het eerste onderdeel van wetsontwerp DOC 51 1319/001, dat strekt tot wijziging van voormelde wet van 5 maart 1998.

Dit amendement strekt ertoe ook voormeld tweede onderdeel op te nemen in de bepalingen van wetsontwerp DOC 51 2170/001 die tot doel hebben het Wetboek van strafvordering te wijzigen. Aldus vervalt wetsontwerp DOC 51 1319/001 helemaal.